

nom:

prénom:

TRADUISEZ LA BIOGRAPHIE CI-DESSOUS EN FRANCAIS

Wiktor Hugo (1802-1885) – wybitny pisarz epoki romantyzmu. Urodził się w Besançon we Francji. Jego ojciec był oficerem armii napoleońskiej, popierał ustrój republikański. Matka natomiast była zwolenniczką dynastii Burbonów. Różnica w poglądach politycznych rodziców wywarła silny wpływ na rozwój ideologiczny ich syna. W dzieciństwie Hugo wiele podróżował, zwiedził Francję, Włochy, Hiszpanię. Rodzice jego postanowili żyć w separacji, wychowaniem przyszłego pisarza zajęła się matka. Ukończył liceum w Paryżu; w tym czasie czytał wiele utworów najwybitniejszego wówczas pisarza francuskiego, wyraziciela arystokratycznych poglądów, Chateaubrianda. Sam też podjął pierwsze próby literackie, wzorując się na dziełach klasycznych twórców. Pisał wtedy ody i tragedie, które uznał później za nic nie warte „głupstwa”. W wieku 15 i 17 lat uczestniczył w konkursach literackich, w których otrzymał wyróżnienia. W 1819, wraz z braćmi, założył czasopismo „Konserwatysta literacki”.

W 1821 zmarła mu matka; zaczął też odczuwać problemy finansowe. Rok później, w 1822, wydał pierwszy zbiór poezji, *Ody*, zyskując nim poparcie Ludwika XVIII, który przyznał dobrze zapowiadającemu się poecie roczną pensję. Dzięki poprawie warunków materialnych Hugo mógł wreszcie poślubić przyjaciółkę z dzieciństwa, Adelę Foucher. W tym czasie prowadził również działalność pisarską: pisał ody i powieści. W 1827 opublikował dramat *Cromwell*, którego przedmowa stała się manifestem programowym francuskiego romantyzmu.

Przemiany ustrojowe tamtego okresu oraz tworzenie się ustroju kapitalistycznego wywarło wpływ na twórczość romantycznego pisarza. W swych utworach ukazywał niesprawiedliwość społeczną i wyzysk robotników przez klasy posiadające. W 1841 Hugo został członkiem Akademii Francuskiej. Jako demokrat i liberał domagał się oświaty dla ludu, nadania wszystkim obywatelom praw wyborczych, występował w obronie wolności, prasy, szkoły świeckiej. Był przeciwnikiem kary śmierci i Ludwika Bonapartego. Po zamachu stanu, zagrożony aresztowaniem, dobrowolnie opuścił kraj. Udał się do Belgii i na Jersey, a następnie na Guernsey. Przebywając na wygnaniu ostro krytykował politykę Bonapartego, napisał pamflet o nim *Napoleon Mały*, zbiór satyr *Kary* oraz dzieło przedstawiające zamach stanu *Dzieje pewnej zbrodni*.

W 1870, po upadku Cesarstwa, wrócił do kraju. Zmarł 23 maja 1885 w Paryżu.